

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 stycznia 2017 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 lipca 2016 r. do dnia 23 października 2016 r. oraz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 24 października 2016 r. do dnia 22 października 2017 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 22 grudnia 2016 r. o numerze (...), znak (...) -16- (...) A. Z. została wyłączona z ubezpieczenia społecznego od dnia 1 kwietnia 2016 r., gdyż w wyniku kontroli ustalono, że nie zawarta przez nią umowa o pracę z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. miała charakter pozorny.

Od powyższej decyzji odwołała się A. Z., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego za okresy wymienione w decyzji. Cała argumentacja odwołania odnosiła się do niezasadności wyłączenia z ubezpieczenia społecznego. Ubezpieczona podnosiła, że jej umowa o pracę była ważna, wiążąca, faktycznie wykonywana i nie miała charakteru pozornego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu kosztów zastępstwa procesowego, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2017 r. postępowanie zostało zawieszono do czasu prawomocnego zakończenia sprawy z odwołania od decyzji dotyczącej wyłączenia z ubezpieczenia społecznego, które toczyło się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie. Po jego zakończeniu niniejsze postępowanie zostało podjęte.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. Z. od dnia 31 marca 2016 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., na stanowisku asystentki inżyniera budowlanego, z wynagrodzeniem 4.800 zł.

A. Z. w okresie od 6 lipca 2016 r. do 23 października 2016 r. pozostawała niezdolna do pracy, będąc w ciąży. Po urodzeniu dziecka w okresie od dnia 24 października 2016 r. do 22 października 2017 r. przebywała na urlopie macierzyńskim.

Niesporne, a ponadto: zaświadczenie płatnika składek, zwolnienia lekarskie i karta zasiłkowa w aktach organu rentowego.

Inspektorzy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. przeprowadzili w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kontrolę doraźną, której celem było ustalenie, czy A. Z. wykonywała od dnia 1 kwietnia 2016 r. pracę w kontrolowanej firmie.

W związku z dokonanymi w wyniku kontroli ustaleniami Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 22 grudnia 2016 r. o numerze (...), znak (...) -16- (...), ustalił, iż A. Z. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu od dnia 1 kwietnia 2016 r.

Niesporne, a ponadto: decyzja (...) Oddziału w S. z dnia 22 grudnia 2016 r. o numerze (...), znak (...) -16- (...) – k. 11 akt zasiłkowych ZUS

Rozpoznający sprawę na skutek odwołania A. Z. oraz płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., od decyzji w przedmiocie wyłączenia z ubezpieczenia społecznego, Sąd Okręgowy VI Wydział Ubezpieczeń Społecznych w S. wyrokiem z dnia 7 marca 2018 r., sygnatura akt VI U 269/17 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdził, że A. Z. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 1 kwietnia 2016 r. Wyrok uprawomocnił się.

Niesporne, a ponadto: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt VI U 269/17 z uzasadnieniem – k. 113 - 120.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Sporna między stronami była kwestia istnienia po stronie odwołującej A. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 lipca 2016 r. do dnia 23 października 2016 r. oraz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 24 października 2016 r. do dnia 22 października 2017 r. Przy czym jedynym argumentem organu rentowego dla pozbawienia ubezpieczonej prawa do tych świadczeń była uprzednia decyzja o wyłączeniu jej z ubezpieczenia społecznego, wobec uznania umowy o pracę za pozorną.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w znacznej mierze w oparciu o dokumenty przedłożone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. oraz rozstrzygnięcia, które zapadły w toku postępowania przeprowadzonego przez Sąd Okręgowy w sprawie VI U 269/17, zainicjowanego odwołaniem ubezpieczonej i płatnika składek. Nie były one w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś wynikający z nich stan faktyczny nie był między stronami sporny.

Postępowanie w niniejszej sprawie w dniu 23 sierpnia 2017 r. zostało, na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zawieszono z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Okręgowym w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym A. Z. w okresie obejmującym okres spornego w rozpoznawanej sprawie świadczenia. Następnie postępowanie podjęto po uprawomocnieniu wydanego przez Sąd Okręgowy wyroku.

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137 poz. 887 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Przepisy art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy wprowadzają obowiązek, w odniesieniu do pracowników, ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. W myśl zaś art. 13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne - pracownicy w okresach od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania stosunku pracy. Ponadto, zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636 z późn. zm.), świadczenia pieniężne na warunkach określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ponadto, w myśl art. 7 tejże ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała:

- 1) nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego,
- 2) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby.

Z kolei na mocy art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Kwestia podlegania A. Z. obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu stanowiła przedmiot postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym Sądem Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt VI U 269/17. Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 marca 2018 r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że A. Z. podlegała ubezpieczeniu społecznemu w całym spornym okresie, a więc od chwili zgłoszenia jej do ubezpieczenia przez płatnika składek z dniem 1 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy uznał, że umowa o pracę ubezpieczonej nie miała cech pozorności, była faktycznie wykonywana, a sam fakt zawarcia jej w okresie ciąży nie może świadczyć o jej nieważności.

Tym samym w sposób prawomocny ustalono, że A. Z. podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. począwszy od dnia 1 kwietnia 2016 r., w tym w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Prawomocny wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność czynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy nie mógł zatem dokonać samodzielnych ustaleń w zakresie podlegania bądź nie podlegania przez A. Z. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia w spółce (...).

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 19 maja 2005r. I ACa 1848/04 (LEX nr 166820) moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych. W konsekwencji Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność potwierdzenia zatrudnienia ubezpieczonej w spółce (...).

Ustalenie prawomocnym wyrokiem, iż A. Z. była uprawniona do korzystania ze świadczeń z pracowniczego ubezpieczenia społecznego oraz że została prawidłowo zgłoszona przez płatnika do ubezpieczenia społecznego przesądza o rezultacie niniejszego postępowania. Konsekwencją orzeczenia o podleganiu ubezpieczeniu jest przyznanie prawa ubezpieczonej do zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego w spornym okresie.

W tym stanie rzeczy uznając zaskarżoną decyzję ZUS za nieprawidłową, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

21.08.2018